

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marzena Cywińska

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Strzyżewska, st. sekr. sąd. Dorota Patyna,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 6 czerwca 2019r., 14 sierpnia 2019r., 16 października 2019r., 24 października 2019 r., 25 listopada 2019r.

sprawy:

W. N.

c. J., A. z domu G.

ur. (...) w m. (...)

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 05 czerwca 2017 r. w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (co do której toczy się odrębne postępowanie) w celu uzyskania pożyczki pieniężnej w kwocie 10.457,12 zł przedłożyła w placówce (...) Banku S.A. przy ul. (...) w B. nierzetelne zaświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, tj. zaświadczenie o zarobkach w Firmie Handlowo – Usługowej (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku sprzedawca z wynagrodzeniem netto w wysokości 1459,48 zł, mimo że nie była w F.H.U (...) zatrudniona, na szkodę w/w Banku

tj. o czyn z art. 297§1 kk

II. w dniu 24 sierpnia 2017 r. w K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (co do której toczy się odrębne postępowanie) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45 135 zł z tytułu umowy nr (...) o udzielenie (...) Kredytu Konsolidacyjnego za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników banku co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia w Firmie Handlowo – Usługowej (...) z/s w B. poprzez przedłożenie nierzetelnego zaświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w kredytu, tj. zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierownik z wynagrodzeniem netto w wysokości 2 713,91 zł przez w/w firmę, mimo że nie była w F.H.U (...) zatrudniona, na szkodę w/w Banku

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 297§1 kk i w zw. z art. 11§2 kk

III. w dniu 08 września 2017 r. w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (co do której toczy się odrębne postępowanie) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł z tytułu kredytu gotówkowego na wniosek nr (...) za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników banku co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia w Firmie Handlowo – Usługowej (...) z/s w B. poprzez przedłożenie nierzetelnego zaświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w pożyczki, tj. zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z wynagrodzeniem netto w wysokości 2 859,46 zł przez w/w firmę, mimo że nie była w

F.H.U (...) zatrudniona, przy czym do zawarcia umowy pożyczkowej nie doszło, gdyż wniosek został skierowany do dodatkowej weryfikacji, a W. N. zrezygnowała z ubiegania się o pożyczkę

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 297§1 kk i w zw. z art. 11§2 kk

IV. w dniu 11 września 2017r. w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (co do której toczy się odrębne postępowanie) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalonej kwocie z tytułu pożyczki gotówkowej na wniosek nr (...) za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników spółki co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania, przy czym do zawarcia umowy pożyczkowej nie doszło, gdyż wniosek został odrzucony ze względu na negatywną ocenę klienta przez Bank

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk

V. w dniu 11 września 2017r. w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (co do której toczy się odrębne postępowanie) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Bank (...). do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalonej kwocie z tytułu pożyczki gotówkowej na wniosek kredytowy nr (...) za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników spółki co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia w Firmie Handlowo-Usługowej (...) z dochodem netto 2.713,91 zł, przy czym do zawarcia umowy pożyczkowej nie doszło, gdyż nie przesłano skanów dokumentów tożsamości i dokumentów dochodowych

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk

VI. w dniu 13 września 2017r. w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (co do której toczy się odrębne postępowanie) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł z tytułu pożyczki gotówkowej na wniosek nr (...) za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników spółki co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia w Firmie Handlowo-Usługowej (...) z siedzibą w B., przy czym do zawarcia umowy pożyczkowej nie doszło, gdyż wniosek został odrzucony przez wewnętrzne procedury weryfikacyjne oceny zdolności kredytowej

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk

VII. w dniu 13 września 2017r. w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (co do której toczy się odrębne postępowanie) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalonej kwocie z tytułu pożyczki gotówkowej na wniosek, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników spółki co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia od 01.07.2016r. z dochodem netto 2.713,91 zł, przy czym do zawarcia umowy pożyczkowej nie doszło, gdyż wniosek został odrzucony przez wewnętrzne procedury weryfikacyjne oceny zdolności kredytowej

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk

VIII. w dniu 13 września 2017r. w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (co do której toczy się odrębne postępowanie) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalonej kwocie z tytułu pożyczki gotówkowej na wniosek, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników spółki co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia w Firmie Handlowo-Usługowej (...) z dochodem netto 2.713,91 zł, przy czym do zawarcia umowy pożyczkowej nie doszło, gdyż wniosek został odrzucony przez wewnętrzny system kredytowy

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk

IX. w dniach od 13 września 2017r. do 15 września 2017 r. w K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (co do której toczy się odrębne postępowanie) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12.000 zł z tytułu umowy pożyczki pieniężnej nr (...),

za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników banku co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia w Firmie Handlowo – Usługowej (...) z/s w B. poprzez przedłożenie nierzetelnego zaświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w pożyczki, tj. zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierownik z wynagrodzeniem netto w wysokości 2.713,91 zł przez w/w firmę, mimo że nie była w F.H.U (...) zatrudniona,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 297§1 kk i w zw. z art. 11§2 kk

ustalając, że oskarżona działała wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego postępowania

1. W. N. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z punktu I wyczerpującego dyspozycję art. 297§1 kk i za to na podstawie art. 297§1 kk wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

2. W. N. uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej czynów z punktu II i IX wyczerpujących dyspozycję art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk oraz czynu z punktu III wyczerpującego dyspozycję art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, przyjmując że stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk i art. 91§1 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 kk orzeka karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych,

3. W. N. w miejsce czynów z punktu IV, V, VI, VII i VIII uznaje za winną tego, że: w okresie od 11 września 2017r. do 13 września 2017r. w K., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem:

- (...) Bank S.A. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 19.868 zł na wniosek nr (...),
- (...) Sp. z o.o. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 20.000 zł. na wniosek kredytowy nr (...),
- (...) Sp. z o.o. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 10.000 zł na wniosek nr (...),
- (...) Sp. z o.o. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 4.000 zł na wniosek,
- (...) Sp. z o.o. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 1.000 zł na wniosek nr (...),

za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników spółek co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia w Firmie Handlowo-Usługowej (...), przy czym do zawarcia umów nie doszło, gdyż wnioski zostały odrzucone przez wewnętrzne procedury weryfikacyjne oceny zdolności kredytowej lub nieuzupełnienie braków wniosków tj. czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 12§1 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 12§1 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 kk orzeka karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych,

4. na podstawie art. 85§1 kk, art. 86§1 i 2 kk i art. 91§2 kk wymierza oskarżonej karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych,

5. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,

6. na podstawie art. 72§1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżoną do informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy na piśmie,

7. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Justyny Sychowicz kwotę 672 (sześćset siedemdziesiąt dwa) złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 154,56 (sto pięćdziesiąt cztery 56/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług VAT,

8. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.06.2016r. T. J. zarejestrowała działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo – Usługowa (...). Na założenie tej działalności namówiła ją A. W. - znajoma, którą znała od dziecka. T. J. posiadała stałe świadczenie miesięczne z tytułu renty rodzinnej po zmarłym mężu w wysokości 772 zł, nie zatrudniała pracowników w ramach działalności gospodarczej.

(dowód: wyciąg z rejestru podmiotów gospodarczych-k.149;

zeznania T. J.-k.642;

pismo ZUS-k.169).

W dniu 05 czerwca 2017 r. W. N. zgłosiła się do placówki (...) Banku S.A. przy ul. (...) w B. w celu uzyskania pożyczki pieniężnej w kwocie 10.457,12 zł. Obsługiwała ją B. C.. Okazała się dowodem osobistym, podpisała stosowny wniosek i przedłożyła w placówce zaświadczenie o zarobkach w Firmie Handlowo – Usługowej (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem netto w wysokości 1459,48 zł, a następnie podpisała umowę i otrzymała wnioskowaną pożyczkę. W Firmie Handlowo – Usługowej (...) oskarżona nie była nigdy zatrudniona.

(dowód: raport z BIK-k.231-241;

zeznania B. C.-k.640v-641;

zeznania S. N.-k.641-642;

dokumenty z (...) Bank S.A.- k.287-306).

W dniu 24 sierpnia 2017 r. W. N. zgłosiła się do placówki pośrednika kredytowego (...) Sp. z o.o. w K. przy ulicy (...) działającego na rzecz (...) Bank S.A. w celu uzyskania kredytu konsolidacyjnego. Okazała dowód osobisty, złożyła wymagane dokumenty dotyczące poprzedniego kredytu, podpisała wniosek o udzielenie kredytu konsolidacyjnego i przedłożyła pracownikom Banku zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w Firmie Handlowo – Usługowej (...) z/s w B. na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem netto w wysokości 2 713,91 zł, a następnie podpisała umowę nr (...) i udzielono jej kredytu w kwocie 45 135 zł. Wypłata środków pieniężnych nastąpiła na konto W. N.. W związku z niedotrzymaniem terminów płatności rat kredyt został wypowiedziany w dniu 27.12.2017r.

(dowód: umowa nr (...),

wypowiedzenie umowy kredytu-k.114,

zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach-k.121,

zeznania K. L.- k.648-649;

raport z BIK-k.231-241;

pismo (...) Bank z dokumentacją kredytową-k.397-413;

potwierdzenie przelewu-k.474).

W dniu 08 września 2017 r. ponownie przysłała do palcówki (...) Bank S.A. w B., okazała się dowodem osobistym, podpisała wniosek nr (...) o udzielenie kredytu gotówkowego w kwocie 20.000 zł i przedłożyła zaświadczenie o zatrudnieniu w Firmie Handlowo – Usługowej (...) z/s w B. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z wynagrodzeniem netto w wysokości 2 859,46 zł. Wniosek został skierowany do dodatkowej weryfikacji, wskutek czego W. N. zrezygnowała z ubiegania się o kredyt gotówkowy.

(dowód: raport z BIK-k.231-241;

wniosek kredytowy z zaświadczeniem o zarobkach-k.308-311).

W dniach 11 września 2017r. – 13 września 2017r. W. N. podjęła kilka prób uzyskania pożyczki lub kredytu gotówkowego w placówce pośrednictwa kredytowego w (...) sp. z o.o. u pracownika K. L.. Złożyła:

- wniosek nr (...) w (...) Bank S.A. na kwotę 19 868 złotych,

- wniosek nr (...) (...) Sp. z o.o. na kwotę 20 000 złotych,

- wniosek nr (...) w (...) Sp. z o.o. na kwotę 10 000 złotych,

- wniosek w (...) Sp. z o.o. na kwotę 4 000 złotych,

- wniosek w (...) Sp. z o.o. na kwotę 1 000 złotych.

Do zawarcia umów pożyczkowych nie doszło, gdyż wnioski zostały odrzucone ze względu na negatywną ocenę klienta przez wewnętrzne procedury weryfikacyjne oceny zdolności kredytowej.

(dowód: raport z BIK-k.231-241;

zeznania K. L.-k.648-649;

pismo (...);

pismo (...) Sp. z o.o.-k.353;

pismo (...);

pismo (...) Spółka z o.o.-k.519-520;

zeznania K. M.-k.533-534, k.659v).

W dniach od 13 września 2017r. do 15 września 2017 r. W. N. starała się o kolejną pożyczkę pieniężną, w konsekwencji czego za pośrednictwem (...) sp. z o.o., w imieniu którego działała K. L., W. N. podpisała w firmie (...) S.A. z siedzibą w K. umowę pożyczki pieniężnej nr (...) w kwocie 12.000 zł przedkładając zaświadczenie o zatrudnieniu w Firmie Handlowo – Usługowej (...) z/s w B. na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem netto w wysokości 2.713,91 zł. Wypłata środków pieniężnych nastąpiła na konto W. N..

(dowód: raport z BIK-k.231-241;

potwierdzenie przelewu-k.476;

dokumentacja kredytowa z (...) S.A.-k.493-510).

W związku z brakiem spłat zaciągniętych kredytów W. N. zaczęli odwiedzać pracownicy banków, a ona zaczęła żądać od A. W. realizacji ustnych zobowiązań co spłaty pożyczek przez A. W..

(dowód: kopie wiadomości tekstowych-k.123-144).

Oskarżona ma 32 lata. Uzyskała wykształcenie średnie i zawód kosmetyczki. Pracuje na 1/2 etatu jako sprzedawca z wynagrodzeniem 850 złotych miesięcznie. W. N. była zarejestrowana w urzędzie pracy jako bezrobotna w okresach: 04.09.2015r. – 06.11.2015r. oraz 03.01.2018r. – 21.02.2018r. Jest panną, na utrzymaniu ma jedno dziecko w wieku 12 lat. Nie posiada żadnego majątku. Oskarżona nie była karana.

(dowód: dane osobo- poznawcze- k. 577;

dane z KRK – k. 576, 644;

wykaz ksiąg wieczystych-k.130).

W. N. w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do czynów dotyczących uzyskania kredytów w (...) Banku, (...) Banku i w firmie (...), zaś do pozostałych czynów polegających na usiłowaniu wyłudzenia kredytów nie przyznała się i wyjaśniła, że nie wiedziała, iż były składane jakieś inne wnioski kredytowe.

W postępowaniu sądowym nie przyznała się do żadnego z zarzuconych jej czynów i wyjaśniła, że to A. W. ją oszukała, gdyż oświadczyła, że zna kogoś w (...) Banku i może załatwić W. N. kredyt na samochód w wysokości 7 tys. złotych. Oskarżona zgodziła się na to, a po wzięciu kredytu regularnie go spłacała. Kolejny kredyt w kwocie 39 tys. złotych W. N. wzięła na prośbę A. W., a dopiero potem dowiedziała się, że był to kredyt skonsolidowany z wcześniejszym kredytem zaciągniętym w (...) Banku, a oskarżona przed podpisaniem dokumentów nie przeczytała ich, lecz podpisała bez zapoznawania się z ich treścią, gdyż zaufała A. W.. Kolejny kredyt zaciągnęła w firmie (...) na łączną kwotę 15 tys. złotych, gdzie przyjechała podpisać odpowiednie dokumenty, lecz także ich nie przeczytała. Zaprzeczyła, by składała wnioski o zaciągnięcie kolejnych kredytów w okresie 08.09.2017r. – 13.09.2017r. Dodała, że nie miała wiedzy o istnieniu zaświadczenia o jej zatrudnieniu i zarobkach w FHU (...), które było przedkładane w bankach. Wyjaśniła, że została osaczona przez A. W., która udawała jej przyjaciółkę, a udzielanie kredytów wyglądało w ten sposób, że dokumenty były wcześniej przygotowane, a ona miała je jedynie podpisać, zaś pracownicy banku nie informowali jej o szczegółach i warunkach zaciągniętego kredytu. Pieniądze z przyznanych kredytów wypłaciła z własnego konta i przekazała do ręki A. W.. Wyjaśniła, że kredyt uzyskany w (...) miał być przeznaczony na koszty adwokata, który miał wy dostać z aresztu kochanka A. W..

Na rozprawie w dniu 25 listopada 2019r. oskarżona przyznała się do pierwszego zarzutu i wzięcia jednego kredytu na samochód z (...) Banku oraz do czynu z zarzutu drugiego dotyczącego kredytu z (...) Banku, zaś do pozostałych czynów nie przyznała się.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy nie budził wątpliwości, a wynikał przede wszystkim z relacji świadków oraz ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wskazało na działanie oskarżonej wspólnie i w porozumieniu z A. W., co do której postępowanie toczy się odrębnie, w celu wyrządzenia szkody pokrzywdzonym.

Procedury obowiązujące przy podpisywaniu z klientami umów pożyczkowych opisała szczegółowo świadek K. L., która w 2017r. była zatrudniona w punkcie kredytowym Pośrednictwo Finansowe (...) w K., podlegającym pod firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Miała ona możliwość pośredniczenia w udzielaniu klientom kredytów lub pożyczek w kilku różnych firmach lub bankach. Nie знаła ona osobiście W. N. i A. W.. Świadek zeznała, że przed udzieleniem kredytu konsolidacyjnego w (...) Banku S.A., w obecności klienta, na podstawie dowodu osobistego i dokumentu dochodowego wprowadziła do systemu dane klienta generując wniosek, osoba zainteresowana kredytem musiała

podpisać własnoręcznie ten wniosek, a następnie po przesłaniu wniosku do centrali otrzymała pozytywną decyzję co do przyznania kredytu konsolidacyjnego. Taka procedura została też wykonana w przypadku klientki W. N.. K. L. nie miała obowiązku sprawdzenia, czy dane zawarte w zaświadczeniu o zatrudnieniu W. N. były prawdziwe. Świadek nie była w stanie sobie przypomnieć, czy W. N. była w jej biurze w czymś towarzystwie, czy też sama. Świadek opisała także procedury obowiązujące przy generowaniu wniosków pożyczkowych kierowanych do takich instytucji, jak (...) Bank S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. czy (...) Sp. z o.o. K. L. wskazała, że każda z tych firm miała inne propozycje dla klientów, zatem można było wygenerować kilka wniosków jednocześnie do wszystkich tych podmiotów, a następnie oczekiwać na konkretne propozycje. Tak też się stało w przypadku wniosków złożonych przez W. N.. Świadek K. L. zaprzeczyła, by wnioski te mogły być złożone bez udziału osoby ubiegającej się o pożyczkę - przy złożeniu wniosku klient musiał okazać się dowodem osobistym. Świadek zeznała, że w niektórych sytuacjach, gdy bank weryfikował klienta i nie było ostatecznej decyzji kredytowej w dniu złożenia wniosku, klient przychodził do placówki następnego dnia, a przy pozytywnej decyzji, dokumenty z umową mogły już na niego czekać. Nie pamiętała jednak, czy taka procedura była zastosowana wobec W. N.. Zeznania te nie budziły wątpliwości, były przekonujące, rzeczowe, obiektywne. Nie było też żadnych obiektywnych dowodów, że K. L. знаła wcześniej A. W. i uzgadniała z nią kwestie udzielenia kredytów oskarżonej.

Depozycje K. L. potwierdziła także B. C. zatrudniona w (...) na stanowisku doradcy klienta, a z zeznań tych wynikało, iż każdorazowo na wstępnym etapie ubiegania się o kredyt klient był sprawdzony z dowodu osobistego, jego dane wprowadzane do wniosku, następnie klient podpisywał wniosek i system komputerowy po pewnym czasie udzielał odpowiedzi, czy weryfikacja klienta przebiegła pomyślnie i czy może mu zostać przyznany kredyt. Świadek potwierdziła, że taka procedura musiała obowiązywać także przy udzieleniu kredytu W. N., choć nie zapamiętała ona takiej klientki. Świadek zaprzeczyła, by dokumenty kredytowe mogły być sporządzone bez obecności klienta. Zeznania te jako obiektywne i logiczne zostały uznane za wiarygodne.

Kolejnym pracownikiem mającym kontakt z W. N. był S. N., który zapamiętał oskarżoną z powodu przypadkowej zbieżności ich nazwisk, jak również z wyglądu. Zeznał, że oskarżona była w oddziale co najmniej dwa razy, przy czym za drugim razem towarzyszyła jej kobieta w wieku około 35-40 lat, z włosami spiętymi w kucyk, która siedziała z tyłu, na temat kredytu się nie odzywała, natomiast żartowała na temat zbieżności ich nazwisk oraz mówiła o planach wspólnego otwarcia baru. Dodał, że przyjął wniosek oskarżonej, ale nie mógł formalnie podpisać umowy kredytowej, gdyż z powodu takiego samego nazwiska i obowiązujących w (...) Banku procedur nie mógł jej podpisać. Zapamiętał także, że już podczas nieobecności oskarżonej w placówce zauważył brak podpisu na określonych dokumentach i prawdopodobnie tego samego dnia spotkał się z klientką w Ł. celem umożliwienia jej złożenia brakującego podpisu, co pozwoliło uniknąć jej ponownego przyjazdu do B.. S. N. zapamiętał także, że telefonicznie monitował u W. N. konieczność wywiązania się z raty kredytu, gdy upłynął termin pierwszej spłaty. Kobieta była wówczas zdziwiona tym faktem i twierdziła, że ratę miała zapłacić pani A.. Zapamiętał też, że po pewnym czasie obie kobiety przyszły do jego placówki ponownie w celu uzyskania kolejnego kredytu, lecz nie otrzymały go, gdyż w systemie negatywnie zweryfikowano W. N. z powodu braku płatności pierwszej raty poprzedniego kredytu, mimo iż został on spłacony w całości kredytem konsolidacyjnym. Zeznania te, jako szczegółowe, konsekwentne i obiektywne, zasługiwały w całości na uwzględnienie.

T. J. potwierdziła natomiast, że nigdy nie знаła ani też nie zatrudniała W. N., znała zaś dobrze A. W., która namówiła ją na założenie działalności gospodarczej i na ustanowienie jej pełnomocnikiem do tej działalności, zobowiązując się, że wszystkim się zajmie. Świadek zeznała, że doprowadziło ją to do choroby, gdyż A. W. zaciągnęła wiele zobowiązań obciążających T. J., wystawiała też zaświadczenia o zatrudnieniu W. N. w jej firmie, co było nieprawdą. Zeznania te jako obiektywne, znajdujące odzwierciedlenie w pozostałych dowodach, zasługiwały w całości na wiarę.

A. W. odmówiła składania zeznań w charakterze świadka, gdyż równocześnie został przeciwko niej skierowany akt oskarżenia o czyny objęte takim samym przedmiotem sprawy jak sprawa W. N.. Jej zeznania nie wniosły zatem niczego do wyjaśnienia sprawy.

Zgromadzona i załączona do akt dokumentacja kredytowa potwierdzała obowiązujące w (...) Bank S.A. procedury, w tym m.in. jakie dokumenty należało przedstawić w celu uzyskania kredytu, a następnie jakie dokumenty trzeba było podpisać już po zawarciu umowy pożyczkowej, w tym harmonogram spłat, polisę ubezpieczeniową, umowę cesji praw z ubezpieczenia, formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego. Na każdym z tych dokumentów widniał podpis lub parafka złożone przez W. N.. Zgromadzona dokumentacja z (...) Bank także pozwoliła na przyjęcie, że oskarżona własnoręcznie podpisała wniosek o udzielenie kredytu konsolidacyjnego, umowę kredytu i towarzyszące dokumenty. W placówce (...) w K. nie zachowały się natomiast wnioski kredytowe o udzielenie kredytów w (...) Bank S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. czy (...) Sp. z o.o., gdyż zostały one przesłane przez K. L. do centrali za pomocą systemu komputerowego. Firmy te posiadały informacje dotyczące złożonych wniosków i w oparciu o te informacje ustalono, że W. N. w okresie 11-13.09.2017r. zamierzała uzyskać tam kolejne kredyty.

Świadkowie R. P. z (...) Banku S.A., M. K. z (...) Spółki z o.o., K. M. z (...) Sp. z o.o., J. A. z (...) Banku (...) z (...) Sp. z o.o. potwierdzili okoliczności związane z procedurami obowiązującymi w reprezentowanych przez nich spółkach, nie mieli jednak wiedzy na temat szczegółów i okoliczności związanych z udzieleniem konkretnych kredytów W. N., zatem ich zeznania miały charakter pomocniczy. Potwierdzili oni okoliczności, które wynikały także ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji kredytowej.

W kontekście przeprowadzonych dowodów nieprzekonujące okazały się tłumaczenia W. N., że wyłącznie A. W. była odpowiedzialna za zaciągnięte kredyty, gdyż to ona przejęła wszystkie pieniądze, zaś oskarżona nie otrzymała z nich ani złotówki, teraz natomiast musi spłacić wszystkie zobowiązania wraz z odsetkami. Powyższe wyjaśnienia były niewiarygodne, gdyż w każdym przypadku złożenia wniosku kredytowego oskarżona własnoręcznie go podpisywała, przedstawiała swój dowód osobisty, podpisywała też szereg różnych dokumentów, których z własnej woli nie czytała. Obecne tłumaczenia nie mogły zatem zmienić oceny jej zachowań zaprezentowanych w akcie oskarżenia, skoro jako osoba dorosła, w pełni poczytalna, świadoma swoich działań, podjęła decyzję o nieprzeczytaniu dokumentacji kredytowej, a co za tym idzie, o niezapoznaniu się ze szczegółami wziętych kredytów. Ponadto do każdego wniosku było załączone zaświadczenie o jej zatrudnieniu i zarobkach, również przez nią podpisane. Niewiarygodne były tłumaczenia oskarżonej, że nie miała pojęcia, co podpisuje. Niezależnie bowiem od udziału A. W. w zarzuconych W. N. czynach, przy uznaniu za wiarygodne tłumaczeń W. N., że A. W. odgrywała tylko rolę jej przyjaciółki, a w rzeczywistości zamierzała ją wykorzystać do swoich celów, wyjaśnienia oskarżonej były próbą zrzucenia wyłącznej odpowiedzialności na A. W. i przyjętą na potrzeby postępowania karnego linią obrony. Oskarżona była dorosłą, w pełni poczytalną, życiowo rozsądną kobietą, godziła się zatem na wszelkie negatywne konsekwencje wynikające z powierzenia swoich spraw finansowych innej, obcej osobie, z którą znała się zaledwie kilka miesięcy. Podczas wizyt w bankach i innych placówkach nie zgłaszała żadnych wątpliwości, zastrzeżeń, nie zadawała pytań, nie żądała wyjaśnień.

Oskarżona działała w sposób świadomy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podejmując zachowania bezpośrednio zmierzające do ich realizacji, z zamiarem popełnienia przypisanych czynów i włączenia wyłudzonych kwot pieniężnych do swego majątku, a następnie przekazanie ich innej osobie. Po jej stronie nie występowały żadne okoliczności wyłączające winę czy też bezprawność czynów. Można jej postawić zarzut winy, bo ocena jej zachowań z punktu widzenia ocen społeczno-etycznych prowadziła do wniosku, że zachowania te były niewłaściwe i że nic nie stało na przeszkodzie, by zachowała się zgodnie z wymaganiami prawa.

Czyny te charakteryzowały się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Zostały przez nią zaplanowane, oskarżona wyposażyła się w stosowne nieprawdziwe zaświadczenie o zatrudnieniu, swoimi działaniami wyrządziła pokrzywdzonym znaczne szkody o charakterze majątkowym.

Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych, bo wymaga się, by zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca, podejmując działanie, musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, musi chcieć uzyskać korzyść majątkową dla siebie lub kogoś innego (art.115§4 kk) i chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania. Zachowanie oskarżonej nosiło wymienione cechy. Oskarżona wiedziała, że nie uzyska kredytu na samochód w inny sposób. Kolejne kredyty brała w celu, jak twierdziła, udzielenia pomocy A. W.. Wiedziała zatem, że

w razie ich niespłacenia przez nią, będzie musiała je uiścić. Przedkładając dokument o zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach stwierdzający nieprawdziwe informacje oskarżona wypełniła dyspozycję art. 297§1 kk. Dokument ten miał istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, gdyż bez przedłożenia wskazanego dokumentu wnioskowane świadczenie nie byłoby zrealizowane lub byłoby zrealizowane w sposób odmienny od oczekiwanego.

W ocenie Sądu orzekającego na podstawie zgromadzonych dowodów należało przyjąć, że oskarżona swoim zachowaniem wypełniła dyspozycję postawionych jej w akcie oskarżenia zarzutów, z modyfikacjami dotyczącymi działania w warunkach czynu ciągłego. W oparciu o tak zgromadzone dowody uznano ją winną czynu z punktu I wyczerpującego dyspozycję art. 297§1 kk wymierzając jej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, ponadto czynów z punktu II i IX wyczerpujących dyspozycję art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk oraz z punktu III wyczerpującego dyspozycję art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, przyjmując że stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91§1 kk i wymierzając jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 kk karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 10 złotych. Następnie W. N. w miejsce czynów z punktu IV, V, VI, VII i VIII uznano za winną tego, że: w okresie od 11 września 2017r. do 13 września 2017r. w K., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem:

- (...) Bank S.A. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 19.868 zł na wniosek nr (...),
- (...) Sp. z o.o. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 20.000 zł. na wniosek kredytowy nr (...),
- (...) Sp. z o.o. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 10.000 zł na wniosek nr (...),
- (...) Sp. z o.o. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 4.000 zł na wniosek,
- (...) Sp. z o.o. z tytułu pożyczki gotówkowej w kwocie 1.000 zł na wniosek nr (...),

za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników spółek co do zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania oraz co do faktu zatrudnienia w Firmie Handlowo-Usługowej (...), przy czym do zawarcia umów nie doszło, gdyż wnioski zostały odrzucone przez wewnętrzne procedury weryfikacyjne oceny zdolności kredytowej lub nieuzupełnienie braków wniosków tj. czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 12§1 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 12§1 kk wymierzono jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 kk karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 10 złotych.

Na podstawie art. 85§1 kk, art. 86§1 i 2 kk i art. 91§2 kk wymierzono oskarżonej karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 2 lat oraz karę łączną grzywny w wysokości 80 stawek dziennych (uwzględniając stopień ujemnej oceny jej bezprawnych występów) i ustalając wysokość stawki dziennej na 10 złotych (biorąc pod uwagę jej sytuację majątkową i osobistą). Zobowiązano oskarżoną, na podstawie art. 72§1 pkt 1 kk do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy.

Wymierzone kary jednostkowe oraz kara łączna (przy zastosowaniu zasady mieszanej orzekania kary łącznej na podstawie art. 85§1 kk, art. 86§1kk) są adekwatne do znacznego stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych sprawcy czynów, do możliwości zarobkowych oskarżonej i jej stanu majątkowego, zapobiegnie popełnieniu przez nią w przyszłości podobnych przestępstw oraz zaspokoili społeczne poczucie sprawiedliwości. Warunkowe zawieszenie kary wynikało z pozytywnej prognozy, że oskarżona w okresie próby będzie przestrzegała porządku prawnego, a zwłaszcza nie popełni więcej przestępstwa. Na korzyść oskarżonej poczytano uprzednią niekaralność, prowadzenie ustabilizowanego trybu życia.

Na podstawie §17 ust. 2 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. poz. 1714 ze zm.) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Justyny Sychowicz kwotę 672

złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu oraz kwotę 154,56 złotych tytułem podatku od towarów i usług VAT.

Z uwagi na niskie dochody i brak majątku na podstawie art. 624§1 kpk zwolniono oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych.